

TOIMITTAJALTA

Joulu on rakkauden juhla. Jouluna vietämme sen ihmisen syntymää, joka uhraisi kaikkensa rakkaudelle, joka ei tunnustanut muuta perustaa, ei muuta ojennusnuoraa eikä muuta päämäärää ihmisen elämälle kuin rakkauden, väsymättömän, anteeksiantavan, itsensä unohtavan. „Sen uuden käskyn annan minä teille: rakastakaa toisianne sillä rakkaudella, jolla minä olen teitä rakastanut.“ Hänen rakkautensa oli taivasten valtakuntaa, se oli autuutta ja rauhaa.

Kuinka kaukana on siitä vielä kristikunta! Se viettää kerran vuodessa „rakkauden ja rauhan ruhtinaan“ syntymää, mutta vähän se välittää siitä suuresta opetuksesta, minkä hänen elämänsä antoi. Kristikunta yhä sotii ja vihaa, murhaa ja ryöstää, tarttuu miekkaan ja – hukkuu.

Mutta Jeesuksen Kristuksen antama uusi elämänohje onkin salattu „tämän maailman viisailta ja oppineilta“. Sen ymmärtävät vain ne pienet, joita maailman oppineet halveksivat, – ne pienet ja vähäväkiset, joiden sydän on surussa puhdistunut, joiden henki totuutta haluaa, joille rakkaus on mittaamattoman paljon kalliimpi kuin kunnia ja kulta, kuin maine ja maailmanvalta.

*

Uusi vuosi on alkanut, uuden toiminnan vuosi. Sen kabbalistinen merkki on: vaali lasta, joka rakkaudessa syntyy!

Meille on syntynyt rakkautemme lapsi: Ruusu-Risti. Pitkin viime vuotta kannoimme sitä lasta sydämenme alla ja kärsimme kovia tuskia sen tähden, kunnes lapsi syntyi marraskuun 14 p:nä. Ja nyt on *edessämme* vaaliminen ja huolenpito, vastasyntyneen ruokkiminen ja hoitaminen. Lasta on vaaroilta suojeltava!

Ennen maailmassa lapselle aina asetettiin horoskooppi. Jokaisella kuninkaalla ja ruhtinaalla oli oma hovi-astrologinsa. Ruusu-Risti on elvyttänyt vanhan tavan. Sen korkeimmalla Neuvostolla on oma astrologi-jäsenensä. Kun Ruusu-Risti pystytettiin Suomeen marraskuun 14 p:nä 1920, katsoi astrologi kelloa. Kello oli 1,50 j.p.p. Sille hetkelle tehtiin horoskooppi, ja horoskooppi on näin kuuluva:

„Vesimies nousevana, Uranus 1:ssä huoneessa ja Aurinko Skorpionissa, omassa 8:ssa huoneessaan, viittaavat selvästi tämän hetken okkultiseen merkitykseen. Ne osoittavat, että on alkamassa aikakausi, jolloin syvennyttään mystiikkaan ja salatieteelliseen tutkimukseen, jolloin uutta luodaan ja uusia henkisiä virtauksia syntyy. Vesimies yhdessä Skorpionin kanssa kuvaa tieteen tosi henkeä, joka tunkee asioiden ytimeen ja puolueettomasti tutkii tosiseikkoja ja yksityiskohtia, samalla pitäen kiinni kaiken-yhteisyyss-ajatuksesta.

„Keskitäivaalla on Venus Jousimiehen merkissä. Seuran toiminta on oleva uudistavaa ja puhdistavaa laatua, inspiroitua ja intuitiivista. Se on kulkeva rauhan merkissä, ja musiikki y. m. kaunotiede on oleva sen palveluksessa.

„Auringolla on vain hyviä aspekteja, ja yleensä olosuhteet näkyvät olevan suosiollisia. Auringon aspektit Marsiin, Jupiteriin ja Saturnukseen maamerkeistä osoittavat fyysillisellä tasolla saavutettavia tuloksia. Että seura on esiintyvä tekijänä ulkonaisessa elämässä, näkyy siitäkin, että kaikki planeetat ovat horoskoopin yläpuoliskossa päiväpuolella, paitsi okkultiset Uranus ja Neptunus.

„Venus neliössä Saturnukseen 7:stä huoneesta on ainoa epäsuotuisa aspekti ja osoittaa taistelua pimeitä valtoja vastaan, jotka yrittävät vahingoittaa seuran toimintaa, — ennen kaikkea materialistiselta taholta. Mutta koska Venus on korkeimmalla keskitaivaalla ja Auringolla on suotuisia aspekteja eivät pimeät vallat paljoakaan saata vahingoittaa.

„Kuu Kauriissa 11:ssä huoneessa osoittaa, että juhlallisuuksilla ja muotomenoilla on oleva määrätty merkityksensä seuran kokouksissa ja juhlissa.

„Yleisvaikutelmana horoskoopista on sanottava, että seura on alkanut toimintansa onnellisena hetkenä. Uskon, että korkeita henkiolentoja on sen takana, sitä suojelemassa.

„Helsingissä marraskuun 20 p:nä 1920.

L. Krohn.“

Taivaan merkeistä päättäen jumalat siis suosivat lastamme: emmehän toki me ihmiset sitä hylki ja heitä?

*

Olen eri kirjoituksessa „Ruusu-Risti“ kertonut rosenkreutsiläisyyden synnystä ja rosenkreutsiläisistä seuroista. En ole siinä yhteydessä maininnut teosofisen liikkeen saksalaista haarautumaa, n. s. antroposofista seuraa ja sen kuulua johtajaa, tohtori Rudolf Steineriä, koska kirjoituksessani olen maininnut vain muutamia seuroja, jotka nimenomaan käyttävät ruusuristi-nimeä. Mutta tietysti on muistettava, että antroposofit – varsinkin takavuosina – usein puhuivat rosenkreutsiläisyydestä ja nimittivät itseään rosenkreutsiläisiksi sekä katsoivat ja väittivät johtajansa olevan läheisissä okkultisissa suhteissa rosenkreutsiläisyyden salaisiin auktoriteetteihin.

*

Tavanomaiset viikkoluentoni ovat jatkuvasti täällä Helsingissä sunnuntaisin k:lo 12 päivällä Ostrobotnian juhlasalissa, Museok. 10. Ne käyvät nyttemmin Ruusu-Ristin merkissä. Sitäpaitsi olen viisi kertaa esitelmöinyt Teosofiselle Seuralle, Bulevardin 7:ssä, ja kysymysillat, jotka nykyisin ovat tiistaisin k:lo 7 j.p.p., pidetään nekin

Bulevardin 7:ssä. Ruusu-Ristin Helsingin-ryhmä kokoontuu joka toinen torstai klo ½ 7 i.p. Hankkijan talossa, Heikinkadun päässä. Ensimmäinen ryhmäkokous oli t.k. 14 p:nä.

Ruusu-Ristin alkajaismatineasta puhuin jo Tietäjässä. Jussi Snellmanin runon „Salainen saari“, johon Erkki Melartin oli säveltänyt musiikin ja joka herätti ihastusta matineassa, julkaisen tässä numerossa. Sama melodraama esitettiin uudelleen Ruusu-Ristin toisessa matineassa tammikuun 2 p:nä.

Joulukuun 26 p:nä luennon jälkeen oli pantu toimeen syntymäpäiväkahvit minun kunniakseni, koska silloin täytin 45 vuotta. Suuri joukko ystäviä oli koolla ja Aapo Pihlajamäki piti muitten nimessä puheen kunniavieraalle, ojentaen sitten minulle kauniin adressin runoineen ja satoine nimineen ynnä rahalahjan työni helpottamiseksi. Kiitin liikuttetuna odottamattomasta ystävydenosoituksesta ja kiitän tässä vielä kaikkia niitä, jotka asiassa olivat mukana, vaikeivät juhlatilaisuudessa voineet olla läsnä.

*

Kun asianharrastajat kysyvät, onko Suomella erikoinen tehtävä Euroopan uudestiluomisessa, vastaavat monet teosofit, ettei heidän ymmärtääkseen Suomella ole mitään erikoistehtävää; kaikki kansat ovat osaltaan mukana uutta Eurooppaa rakentamassa.

Tuommoinen vastaus kuulostaa yhtä demokraattisen vaatimattomalta kuin veljelliseltä ja järkevältä. Kuitenkin se perustuu historian tuntemattomuuteen ja henkisen näön puutteeseen. Sillä se, joka on lukenut historiansa, hän tietää, ettei historia ole niin tasa-arvoisen demokraattinen kuin ihmiset soisivat, vaan antaa milloin toisen kansan, milloin toisen kulkea kehityksen etunenässä, menestyä ja vaurastua esimerkiksi ja opiksi toisille ja lopulta sortua ja hukkua toisten varoitukseksi, jos ei se ole osannut oikein käyttää kohtalon suomia tilaisuuksia. Kansat ovat kuin yksilöt, ja kuinka erilaisiksi yksilöiden kohtalot muodostuvat!

Onhan aina muita henkevämpiä ja voimakkaampia yksilöitä, jotka tarmollaan ja työllään, kaukonäköisellä viisaudellaan ja neronsa terävyydellä antavat henkisiä sysäyksiä kokonaisille kansoille ja aikakausille: miksei olisi kansoja, jotka suorittavat saman tehtävän historian näyttämöllä?

Sentähden minä ja moni muu olemme uskoneet ja yhä uskomme, ettei suinkaan ole järjetöntä ajatella, että Suomellakin voisi kerran olla erikoinen kulttuuritehtävä kansojen kesken. Ja koska taas toisista syistä luulemme tietävämmme, että Suomen kansalle paraikaa valmistetaan tämänlaatuista tehtävää tulevaisuudessa, emme ollenkaan ymmärrä, miksemme sitä uskoa julkilausuisi.

Ja jos taas kysytään, mikä tuo tehtävä on, en minä ainakaan mene vastaamaan siihen yksityiskohtaisesti, sillä ken tuntee jumalien koko ohjelman? Omaan rajoitettuun näköpiiriini on vain kangastanut kuva Suomen vastaisesta tehtävästä okkultisella työalalla. Tuntuu siltä, kuin Suomessa sillä alalla syntyisi koulu, jossa monista vieraista maista käydään viisautta oppimassa.

Näistä asioista puhun enemmän ja tarkemmin siinä kirjassa „Väinämöinen“, jonka aion julkaista tässä Ruusu-Ristissä ehkä helmikuusta lähtien.

Mutta tietysti Suomen loistava tulevaisuus tulee käsittämään monta muutakin alaa, ja jos esim. pitävät paikkansa (jota en kyllä epäile) herra D. Cajanderin ihmeelliset keksinnöt maan- ja puutarhaviljelyksen alalla, on siinä selvä viittaus siitä, että Suomi tulee saamaan mullistuksia aikaan taloudellisenkin elämän suhteen. Ja kun ajattelen, mitä voimaa esim. sähköksi muutettuna piilee meidän sadoissa koskissamme, en ollenkaan pidä mahdottomana sitä näkemääni tulevaisuudenkuvaa, että „Suomessa ei kurjuutta eikä köyhyyttä ole“.

Tässä Ruusu-Ristin numerossa julkaistu kertomus „Mieletön“, on nuoren venäläisen kirjailija A. Sipelgasin kirjoittama. Herra Sipelgas julkaisi jouluksi pari teosta suomenkielellä, joissa hän kertoo nykyisen Venäjän oloista. Hän otti upseerina osaa maailmansotaan ja heräsi sodassa ymmärtämään, että ihmiskunnan ainoa pelastus on Kristuksen opissa, mikäli se kieltää väkivallan ja pahan vastustamista väkivallalla. Hän on asianharrastuksesta tarjoutunut kirjoittamaan Ruusu-Ristiin, ja hänen kertomuksensa ovat arvokkaita sekä niitä eläyttävän hengen että niiden asiallisen todenperäisyyden takia, mikä näkyy jo tästä novellista „Mieletön“.

Kirjoitukseni „Miten on luotava onnellinen yhteiskunta?“ alkoi Tietäjän viime numerossa ja oli aiottu kokonaisuudessaan viime vuoden Tietäjään, vaikka loppu jäi kuin jäikin Ruusu-Ristiin. Ne, jotka mahdollisesti eivät tunne alkua, mutta haluaisivat lukea sen, voivat tilata Tietäjän viime numeron Kustannusosakeyhtiö Tietäjältä, os. Viipuri.

*

Lähetän tämän Ruusu-Ristin ensimmäisen numeron kaikille Tietäjän tilaajille ja toivon, ettei kukaan vanhoista tilaajista jätä uudistamatta tilaustaan – nyt Ruusu-Ristin nimellä.

(Ruusu-Risti 1921 n N:o 1, s. 3-8)